

čuně, na Uherskobrodsku tvoří mikroareál pojmenování *cecák*. Opavsko se vyděluje slovem *braveček*, jz. Slezsko regionalismem *kušlík*.

- 4 **braveček** jen nář. (stč. *bravě* ‚dobytyče‘, Jg *brav* ‚menší jakékoli dobytče‘, SSJČ *brávek* ‚vepřík‘ nář.) — Dem. k *brav*, specifikací.
čuně v sled. významu jen nář.; Jg *čuně*, *čūně*, *čunče*, SSJČ *čunče* ob. — Z vábících citoslovcí *ču* + *na*. Mch spojuje s *čuba*, Holub-Kopečný upozorňuje na madř. *csunya* ‚škaradý‘.
kušlík jen nář. (Bš *kušl'a* ‚bravek v řeči dětské‘) — Adaptací výrazu přejatého z něm.
podsvinče Jg, SSJČ — Ze spojení *pod svini*.
prasátko stč. *prasě*, Jg dem., též *prase*, *prášče*, SSJČ, SSJ *prasiatko*. — Dem. od *prase*, viz *prosentko*.
prasátko jen nář. — Hlásková obměna výrazu *prasátko* vzniklá změnou *ę* > *'a* > *í*.
prosentko jen nář.; pol. *prosiątko*, též *prosię*, hluž. *proso*, dluž. *prose* — Psl. **porsę* ‚mládě vepřového dobytka‘. Podoba s rozložnou nosovou samohláskou a střidnicí *trot* (výsledek metateze likvid) navazující na polštinu.
sála n. jen nář. — Hlásková obměna výrazu *sele*; *sá-* patrně analogií podle slovesa *sát*, koncové *-a* podle substantiv označujících názvy mláďat (*tela*, *koťa*), kde *-a* < psl. **-ę*, viz *sele*.
sále jen nář. — Hlásková obměna výrazu *sele*, viz *sála* a *sele*.
sela jen nář. — Hlásková obměna výrazu *sele*, viz *sála* a *sele*.
sele stč. *sele*, *ssele*, Jg, SSJČ — Podle Mch patrně z něm. nář. *Säuele*, Holub-Kopečný však pokládá za domácí, z psl. **sę-sel-ę*, to souvisí se slovesem *sát*.
5 selátko Ju 6 — pocvinče Ru 3 — prasátko Po 1, Ju 1–7 — čuňátko Ju 2, 3, Ru 4 — čuňe Ju 2, 3 — mišátko Ru 1 — miše Ru 1 — krňátko Ru 2 — guca Ju 6
6 AJK 17:3, SSA 2.15, ALE 286

Kl

214 zvěrokleštič (886) — mapa s. 475

vyklestit (887)

- 1 M kleštič (kleštič 103, 113, 124, 322, 418, 427, 440)
zvjerokleštič (zvjerokleštič 125, 143, 216, 310, 320, 336, 414, 429, zvjerokleštec 315)
nunvār (-ař 140, numvār 204) — nulvār (-ař 409, nuldvār 211, nurvār 232, murvār 302) — nudvār (-ař 103, 106, 111, 124a, 203, nundvār 149) — nudlař 104 (nullař 105)
nudverka (nudvejka 138)
lumbār (-ař 253, 318, 330, 331, 417, lumpār 306, rumbār 334, lumvār 238, 326, lumvař 329) — lunvār — lundvār (též 241, -ař 315, též 218) — ludvār (-ař 101, 102, 110, 112, 124)
lumbák 310, 322–324
miškář (my- 701, 743, 753, 801, m'y- 818, 830–832, m'yškor 835, 836) — miškař
miškěř (miškír 719)
miškeňik 142, 155
řezáč (též 412, též viřezávač 116)
kudličkář 218, 227
krmenčik 153, 213, 214
S švajnbešavr 119, filáček 146, fidláček 146, elefant 212, saušnajdr 306

- 2 Mapa zachycuje zeměpisné rozšíření nář. pojmenování pro zvěrokleštiče, tj. člověka, který klestí domácí zvířata. Vedle rozdílu lexikálních byly zaznamenány i difference slovtvorné (např. *miškář* × *miškér* × *miškeňik*, *lumbār* × *lumbák*, *kleštič* × *zvěrokleštič*) a zejména hláskoslovné (např. *nunvār* × *nunvař* × *nulvār* × *nudvār*). Jazykovězeměpisná situace ve slez. nář. nás vzhledem k zachycení koncového *-oř* opravňuje chápat zdejší *-ař* ve výrazu *miškař* za foneticky zkrácené *-ář*. Podobně jako ve spisovném jazyce dochází u některých nář. výrazů ke kolísání mezi příponami *-ař* × *-ář*. Převahu má sufix *-ář*; *-ař* není až na výjimky výrazně územně vyhraněno.

Nář. označení *kudličkář* a *elefant* byla utvořena motivací podle pojmenování zavíracího kapesního nože.

Část pojmenování vznikla obměnami výrazů *nunvār* a *lumbār*; jsou doložena v hojných dubletách z téměř celého území Čech. S přihlédnutím k zeměpisnému rozšíření těchto nář. ekvivalentů a k jistě míře jejich expresivnosti řešíme tyto varianty na úrovni lexikální, i když z hlediska synchronního bychom mohli některé z nich vyčlenit jako hláskové varianty obou uvedených lexémů.

Vedle těchto výrazů se objevují porůznu i označení přejatá ze spisovného jazyka *kleštič*, *zvěrokleštič* (a jejich hláskové varianty *kleštič*, *zvěrokleštič*); ta jsou užívána spíše mladší generací a vždy tvoří dublety s tradičním nář. pojmenováním.

Nář. ekvivalenty mají často hanlivé zabarvení, a proto osoby vykonávající zmiňovanou činnost nebyly vždy označovány apelativy nářečními, ale jen svými vlastními jmény (např. *Novák* Ru 3, *Kuršmíd* Ru 5). V případě slova *krmenčik* (*Krmenčik* z *Valu* b. 153) mohlo dojít k jeho zobecnění.